

KIRJASTONHOITAJA VAIPUU HAAVEISIIN

Kirjastonhoitaja Maija Oksa kirjoitti tämän runon 70-luvulla Opiskelijakirjaston henkilökuntalehteen. Saisikohan *muutosjohtamisesta* aikaan yhtä kaunista tekstiä?

Oi saavu haamu
mi ylhä tuolla
Sa liikut tyhjyyden yläpuolla

Oi koita aamu
mi korjaa mun
täss laitoksessa niin vaivatun

ja vie mun aikaan menneeseen
suojiin tuon kirjaston kadonneen:
ei paina pauhu koneiden,
ei asiakkaat vaativat
ei alituisen johtajat
tehokkuuslukuja laskevat

vain harvoin viftiltä tullessaan
esimies pistäytyy katsomaan.
- Jos kundi rauhaani häiritsee,
en lainaa kirjaa,
vaan jekun teen:
sen kerron aikoja kadonneen.

Ja yksin rauhassa kirjaston
mun ah! niin herttaista olla on
ja turhaa kiirettä pidä en.
ma Illustrierteä selailen,
hellästi nostan kaatuneen
Ciceron rivissä paikalleen,
ja kultaselät himmeät
hyllyiltä alas hymyyvät.
Ei siellä rakoa montakaan,
mi vaatisi turhaan toimintaan.

Kirjoitan "Vide" ja "Ibidem"
ja kynän piirtoja ihailen.
Hämärtää, kynttilä himmenee.
Vain hiiri nurkassa rahisee...